

## **«1821-2021: επίκαιρα μηνύματα από ένα επετειακό έτος»:** στο «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...**»

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)  
/ Πολυμέσα - Multimedia



Από την ιστορία θα πρέπει να μείνει ότι μετά από 400 χρόνια, υπήρχε η ελπίδα, το αντιστασιακό και αγωνιστικό φρόνημα, το ήθος των αγωνιστών που πίστευαν στον Θεό και στην συνέχεια του ελληνισμού.

Μία ακόμη εκδήλωση στο πλαίσιο της σειράς «Ελεύθεροι διάλογοι», του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 15 Οκτωβρίου.

Συμμετείχαν, ο κ. Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων, Συγγραφέας και ο κ. Δημήτρης Σταθακόπουλος, Δρ. του Παντείου Πανεπιστημίου, Τουρκολόγος, Δικηγόρος Πειραιώς, σε μία συζήτηση με θέμα «1821-2021: επίκαιρα μηνύματα

από ένα επετειακό έτος».

Η συνάντηση, μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.



Αυτό που τόνισαν αρχικά οι δύο συνομιλητές, είναι ότι σίγουρα, λόγω της συγκυρίας της πανδημίας, ότι έχει γίνει αυτήν την επετειακή χρονιά, είναι κατώτερο των προσδοκιών που υπήρχαν, αφού, παρά την αξιοποίηση των ψηφιακών μέσων, χάθηκε η δια ζώσης επαφή που έχει το ακροατήριο με τον ομιλητή και κυρίως οι πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Έγινε ιδιαίτερη αναφορά στα 10 συνέδρια που διοργάνωσε όλη την προηγούμενη δεκαετία, η Συνοδική Επιτροπή Πολιτιστικής Ταυτότητας της Εκκλησίας της Ελλάδος και την έκδοση των αντίστοιχων τόμων, με την συμμετοχή ομιλητών πολλών ειδικοτήτων, που κάλυψαν πολλές πτυχές, ένα σπουδαίο έργο επιστημονικό και τεκμηριωμένο, με πλουσιότατη βιβλιογραφία.

Δεδομένων των συγκυριών, η Εκκλησία και ως Ιερά Σύνοδος, και οι κατά τόπους Μητροπόλεις και Ενορίες, έδωσαν την μαρτυρία, έφεραν τους νέους κοντά, έφεραν

την επιστήμη κοντά στην πραγματικότητα και έδωσαν μια ψύχραιμη απάντηση σε όσους ήθελαν να αποδομήσουν το 1821.

Επίσης οι Περιφέρειες, οι Δήμοι, τα Πανεπιστήμια και άλλοι φορείς έκαναν αξιόλογες εκδηλώσεις, και διάφοροι τηλεοπτικοί σταθμοί έκαναν αφιερώματα.

Όπως σημείωσαν:

«Το θέμα της αποδόμησης, είναι σαν την λερναία ύδρα, σε διάφορες διαστάσεις και πολυεπίπεδα θέματα. Πρώτα χτυπήθηκε ο ρόλος της Εκκλησίας, κάτι που έχει ξεκινήσει αρκετά χρόνια τώρα.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ο τοπικισμός που προωθήθηκε, προκειμένου να χαθεί η έννοια του κεντρικού εορτασμού της 25ης Μαρτίου και της σύνδεσης του με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου.»

Αυτά δημιουργούν μία σύγχυση και χάνεται το μήνυμα της ελπίδας που πρέπει να έχουν οι νέοι, διότι από την ιστορία θα πρέπει να μείνει ότι μετά από 400 χρόνια, υπήρχε η ελπίδα, το αντιστασιακό και αγωνιστικό φρόνημα, το ήθος των αγωνιστών που πίστευαν στον Θεό και στην συνέχεια του ελληνισμού. Ήταν πολύ φιλελεύθερη και ανοιχτή η ελληνική επανάσταση, και σαφώς είχε πρόσημο θρησκευτικό.

Στη συνέχεια αναρωτήθηκαν οι δύο συνομιλητές, ότι καλώς γιορτάσαμε το 1827 για το Ναβαρίνο, αλλά μήπως να γιορτάσουμε από εδώ κι πέρα και το 1821;

Ορισμένοι προσπαθούν να πείσουν, ότι ήταν ασήμαντοι οι Έλληνες οπλαρχηγοί, ασήμαντα τα κατορθώματα του 1821, και αν δεν ήταν οι ξένες δυνάμεις δεν θα καταφέρναν τίποτα οι Έλληνες.

«Βεβαίως ήταν σημαντική η συμβολή των ξένων στόλων, αλλά τα πλοία των μεγάλων δυνάμεων που βούλιαξαν, ήταν φορτωμένα με προγόνους μας δεμένους, αυτούς έπνιξαν.

Χιλιάδες Έλληνες, γυναικόπαιδα και αμάχους, αλυσοδεμένους για να πάνε στα σκλαβοπάζαρα της Αιγύπτου. Τους είχαν σαν μαξιλάρι ως ένα στρατηγικό κόλπο, και στο Ναβαρίνο, πνίγηκαν κυρίως Έλληνες αλυσοδεμένοι.»

Σαφώς υπήρξε φιλελληνικό κίνημα, αλλά αυτό φορά μονάδες, δηλαδή τους ανθρώπους και 1.200 εθελοντές που ήρθαν να πολεμήσουν από διάφορα έθνη, υπέρ του ελληνισμού.

Όμως, μόνο ο Ιμπραήμ, είχε πάνω από 2.500 Γάλλους στο στράτευμα του, δηλαδή

υπερδιπλάσιους από τους φιλέλληνες εθελοντές. Υπήρχε το φιλελληνικό κίνημα ως ρεύμα, που επηρέασε τις κυβερνήσεις που είχαν άλλες πολιτικές.

Ένα άλλο θέμα που απασχόλησε τους δύο συνομιλητές, ήταν ο ρόλος των γυναικών, που ήταν πολύ μεγαλύτερος, από αυτόν που αναφέρεται στα σχολικά βιβλία.

Και ως μητέρες, που γαλούχησαν παιδιά με ένα αγωνιστικό ήθος, τα έμαθαν ότι είναι ορθόδοξα, ότι είναι Έλληνες, τα έμαθαν την ιστορία του τόπου τους.

Το θαύμα του 1821, τονίστηκε στην εκδήλωση, είναι ότι παρά τις αδυναμίες και τα ελαττώματα που είχαν οι αγωνιστές, αυτοί οι άνθρωποι κατόρθωσαν το ακατόρθωτο.

Αυτό που πρέπει να μείνει, κυρίως στους νέους ανθρώπους, από την επέτειο των 200 ετών, είναι καταρχήν να ψάξουν τις πηγές, αν τους ενδιαφέρει η ιστορία, και να διασταυρώσουν τα στοιχεία.

Να γνωρίζουν ότι η Εκκλησία δεν πρόδωσε και να μην αναβαθμίζουν τα τοπικά γεγονότα σε εθνικά και να μην αποδομείται η εθνική επέτειος της 25ης Μαρτίου.

Ακόμη ότι ο ρόλος των ξένων δυνάμεων είναι σαφώς για το συμφέρον τους. Οι φιλέλληνες υπάρχουν ως κίνημα, είναι λίγοι πρακτικά και όσο μπορούσαν βοήθησαν.

Και ολοκληρώθηκε η συζήτηση με τα μηνύματα της επετείου:

«Κανένας δεν γεννιέται για να γίνει ήρωας. Οι συγκυρίες, η επιμονή και η μεθοδικότητα, κάνουν κάποιον σε μια κρίσιμη στιγμή, να γίνει ήρωας. Προσπαθούμε ατομικά να αντέξουμε τον αγώνα και τον ηρωισμό της καθημερινότητας μας.

Προσπαθούμε να ξεπεράσουμε την διχόνοια και να πιστεύουμε στο θαύμα και την έκπληξη. Και να μην κάνουν οι γονείς τα παιδιά τους φυγόπονα.»

Τη συζήτηση μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ: